

gennem direkte samarbejde med andre lokale myndigheder eller mulighed for påvirkning af deres dispositioner. Som eksempler kan nævnes revalidering og anden socialpolitisk bestemt indsats over for særligt udsatte befolkningsgrupper, oprettelse af det fornødne antal børnedaginstitutioner, oprettelse af det fornødne lokale befordringsapparat, erhvervslokaliseringsbestrebelse o. lign.

De arbejdsmarkedspolitiske funktioner, der må påregnes at få stigende betydning, forudsætter planlægning og behandling i regionsenheder.

Det er ligeledes vigtigt for arbejdsmarkedsmyndighederne, at andre lokale myndigheder spores ind på et positivt og aktivt samspil med den nye formidlingsorganer; det gælder på primærkommunalt, men især på amtskommunalt plan, hvor de vigtigste koordinerings- og planlægningsfunktioner med relation til arbejdsmarkedet må forudses placeret.

Det er ligeledes af afgørende betydning, at samspillet sker mellem organer, som er placeret på samme niveau.

Meget taler som følge heraf for, at der arbejdes hen mod geografiske områder for 14 AF-hovedkontorer, der svarer til den pr. 1. april 1970 kommende amtsstruktur, som baseres på 13 provinsområder og hovedstadsområdet.

Kontaktgrupper har ikke følt det som sin opgave at fremkomme med et i enkeltheder udarbejdet forslag til en struktur efter de skitserede principper, men skal indskrænke sig til at knytte visse kommentarer til nogle af hovedspørgsmålene i forbindelse med en sådan omlægning.

De til AF-kontorerne knyttede arbejdsmarkedsnævne har som en væsentlig opgave at være koordinerende i forhold til andre private eller offentlige organer af lokal arbejdsmarkedsræssig betydning. Da udviklingen må forudses at ville befordre en koncentring af i hvert fald de vigtigere af sådanne på amtsplanet, vil det også af denne grund være en fordel af AF-hovedkontoret og dermed arbejdsmarkedsnævnet får områdesammenfald med amtskommunen.

Arbejdsmarkedsnævnene ville i så fald få et større geografisk område at dække. Dette

taler for, at antallet af nævnsmedlemmer udvides. Det foreslås derfor, at antallet af repræsentanter for arbejdsgivere, arbejdere og kommuner udvides fra de nuværende 3 til fremtidig at være fem fra hver side; det forudsættes, at der som hidtil udpeges et tilsvarende antal suppleanter. For at skabe den fornødne koordinering til den sociale forvaltning foreslås det, at to af de kommunale repræsentanter tillige bør være medlemmer af de to nye amtskommunale organer, der af socialreformkommissionen foreslås oprettet, nemlig henholdsvis sundheds- og socialudvalget og pensions- og revalideringsnævnet.

Arbejdsmarkedsnævnene er efter de hidtil gældende regler udpeget for perioden indtil 1. april 1970 og det forekommer derfor rimeligt, om nyudpegningen for tiden efter denne dato sker på grundlag af en geografisk inddeling, der svarer til den herefter gældende amtsstruktur. Herved opnås også, at nævnene kan medvirke til en smidig gennemførelse af tilpasningen af kontorstrukturen inden for området, jfr. nedenfor.

For nogle af de nye områder kan det ved de videre overvejelser om en nyordning vise sig, at der gør sig så specielle forhold gældende, at arbejdsmarkedsnævnene må have adgang til — efter forelæggelse for arbejdsdirektøren og drøftelse i landsarbejdsnævnet — at oprette kontaktgrupper med lokale repræsentanter for arbejdsmarkedets parter også uden for nævnsmedlemmernes kreds ved større AF-afdelingskontorer. Sådanne kontaktgruppers arbejdsopgaver må aftales nærmere i forbindelse med deres nedsættelse og anfægter ikke arbejdsmarkedsnævnets kompetence og koordinerende virksomhed for området som helhed.

For så vidt angår formandskabet i arbejdsmarkedsnævnet bemærkes, at arbejdsmarkedets hovedorganisationer i sin tid ved oprettelsen af arbejdsmarkedsnævnene lagde afgørende vægt på, at disse fik en formand, der var neutral i forhold til de i nævnene repræsenterede interesser. Ved loven blev dette tilgodeset derved, at amtmanden principielt er født formand for nævnet. Efter kontaktgruppens opfattelse må det være af afgørende betydning at sikre formandens neutralitet i forhold til de i nævnet repræsenterede interesser — herunder de kommunale — ved en fremtidig ordning.